

*Poartă-te ca un om de succes,
gândește ca un om de succes*

Publicat prin acordul cu HarperCollins Publishers.

Act Like a Success, Think Like a Success

Copyright © 2014 by Steve Harvey

Originally published in 2014 by Amistad, an Imprint of HarperCollins Publishers.

Editura ACT și Politon

Str. Înclinată, nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.

tel: 0723.150.590,

e-mail: office@actsipoliton.ro, www.actsipoliton.ro

Traducător: **Romică Lixandru**

Redactor: **Adina Popa**

Tehnoredactor: **Teodora Vlădescu**

Coperta: **Mădălina Ioniță**

Copyright Manager: **Andrei Popa**

Editor: **Mona Apa**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HARVEY, STEVE

Poartă-te ca un om de succes, gândește ca un om de succes /

Steve Harvey; trad.: Romică Lixandru. - București: Act și Politon, 2017

ISBN 978-606-913-304-0

I. Lixandru, Romică (trad.)

159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

STEVE HARVEY

---

cu Jeffrey Johnson

*Poartă-te ca
un om de succes,
gândește ca
un om de succes*

DESCOPERĂ-ȚI DARUL
ȘI CALEA SPRE BOGĂȚIILE VIEȚII

Traducere de ROMICĂ LIXANDRU

 ACT și Politon

2017

Iubitei mele mame, Eloise Vera Harvey, care, vreme de patruzeci de ani, a fost o profesoară devotată la școala duminicală. Ea mi-a binecuvântat inima și sufletul cu darul credinței. Credința a fost temelia existenței mele, a tot ceea ce am câștigat și a tot ceea ce sunt, iar pentru asta o iubesc foarte mult și îmi lipsește enorm în fiecare zi.

Tatălui meu, a cărui unică sarcină a fost aceea de a mă învăța să fiu bărbat, ceea ce a și făcut, și care mi-a insuflat o etică a muncii incredibilă, lucru căruia îi datorez întreaga mea carieră. Îți mulțumesc, tată.

Soției mele, Marjorie, care m-a însoțit și care a făcut posibil ca tot ceea ce au sădit părinții mei în mine să se ridice la suprafață. Ea a fost o inspirație, o motivație. Ea este iubirea vieții mele. Ea este o bună parte din motivul pentru care sunt cine sunt. Te iubesc, draga mea!

CUPRINS

INTRODUCERE

Darul tău te cheamă... Ești pregătit să răspunzi? 9

PARTEA ÎNTÂI

Când ajungi la limită

CAPITOLUL 1

„M-am săturat de mine însumi” 19

CAPITOLUL 2

Teama și eșecul 33

CAPITOLUL 3

Scoate capacul borcanului 45

PARTEA A DOUA

Descoperă-ți darul și acceptă-l cu brațele deschise

CAPITOLUL 4

Intervalul dintre a pieri și a te sacrifica pentru visul tău 53

CAPITOLUL 5

Nu lucrul pentru care ești plătit, ci lucrul pentru
care ai fost făcut 63

CAPITOLUL 6

Cunoașterea darului tău și plasarea acestuia
în vehiculul potrivit 75

CAPITOLUL 7

Înțelegerea alcătuirii tale 91

CAPITOLUL 8

Escaladează muntele pentru a-ți atinge visurile 103

CAPITOLUL 9	
Trebuie să vezi pentru a crede	117
CAPITOLUL 10	
Omul trăgând de funie	127
CAPITOLUL 11	
Nu există om care să reușească doar de unul singur	135

PARTEA A TREIA

Maximizarea darului tău

CAPITOLUL 12	
Măsurătorile comparative	149
CAPITOLUL 13	
Nu te teme niciodată să te reinventezi	159
CAPITOLUL 14	
Puterea lui NU	167

PARTEA A PATRA

Crearea moștenirii tale

CAPITOLUL 15	
Scapă de hateri prin succes	175
CAPITOLUL 16	
Echilibrul magic al vieții	185
CAPITOLUL 17	
Dumnezeu te binecuvântează ca să binecuvântezi și tu, la rândul tău	197
Mulțumiri	205
Despre autor	207

CAPITOLUL 1

„M-am săturat de mine însumi”

Vorbesc în cunoștință de cauză despre ce înseamnă să fii sătul de tine însuși, pentru că acel Steve Harvey pe care îl știți voi a fost, la un moment dat în viața lui, sătul de el însuși. Eu, Steve Harvey, am fost sătul. Am fost sătul de felul în care trăiam. Sătul că nu ajungeam nicăieri. Sătul până peste cap să fiu sărac. Sărăcia mă epuizase. Mă epuiza faptul că trebuia să mă gândesc constant la modalități de a mă întreține și de a supraviețui. Era dificil să văd lucruri pe care mi le doream și să nu mi le pot permite. Sărăcia mă sleia de toate puterile. Mă disprețuiam pentru că nu îmi urmam darul dat de Dumnezeu. Eram sătul de mine însumi pentru că nu încercam să-mi îndeplinesc visurile.

Pe vremea aceea, nu prea știam cum să-mi urmez visurile, însă asta nu este o scuză, căci ignoranța mea nu a pus capăt sentimentului revoltător pe care îl aveam. Mă săturasem să mă zbat, să mă descurc fără unele lucruri. Mă săturasem de mine. Mă săturasem de toate. Mă săturasem să simt dezamăgire. Mă săturasem să-i dezamăgesc pe ceilalți, inclusiv pe mama și pe tatăl meu. Mă săturasem să nu pot vedea în mine potențialul pe care era

evident că ceilalți îl vedeau. Mă săturasem să trăiesc prizonier într-o rutină.

Ajunsesem complet și întru totul sătul de mine însumi. Mă extenuasem tot căutând răspunsurile în afara mea. Dar am ajuns să-mi dau seama că soluția la durerea și disperarea mea se aflase în tot acest timp în adâncul meu. După cum obișnuia să spună mama mea, parafrazând-o pe Fannie Lou Hamer: „Uneori, fiule, nu se va schimba nimic până nu ajungi să fii sătul până peste cap de faptul că ești sătul până peste cap.”

Hai să facem această călătorie împreună, pentru că dacă tu te-ai săturat să fii sătul până peste cap, află că așa am fost și eu.

EȘTI SĂTUL DE TINE ÎNSUȚI?

Te-ai săturat să-ți faci ție însuți aceleași promisiuni pe care nu ești niciodată suficient de motivat să le duci până la capăt? Te-ai săturat să găsești scuze pentru că nu faci schimbări? Te-ai săturat să te compari cu ceilalți și să nu fii la înălțime? Te-ai săturat să-ți spui ție însuți: „Mâine voi face ceva diferit”, dar acel „mâine” nu vine niciodată? Ei bine, a fi sătul de tine însuți este o situație bună în care să te afli, pentru că înseamnă că ești pregătit să faci schimbări în viața ta care îți vor aduce recompense mari. Mă bucur că ai ajuns în sfârșit aici.

Când ajungi în postura de a fi sătul de tine însuți, de obicei nu ești singur. Toate persoanele din viața ta — de la familia ta și până la colegii tăi — s-au săturat de ceva timp de tine și de scuzele tale. Ele îți văd darul și durerea pe care ți-o provoci singur fiindcă nu-ți fructifici menirea

dată de Dumnezeu și fiindcă nu devii cea mai bună versiune a ta. Dar situația este următoarea: oamenii îți pot spune că s-au săturat de scuzele tale, dar asta nu schimbă cu nimic lucrurile până nu ajungi *tu* să te sature de tine. Ai încetat să-ți blochezi singur ocaziile care ar fi putut să fie cu ușurință ale tale luna trecută, anul trecut sau chiar cu un deceniu în urmă?

De cele mai multe ori, convingerile noastre despre noi înșine sunt gânduri deprinse și internalizate, care evoluează în comportamente ce preiau controlul asupra felului în care funcționăm în viața de zi cu zi. Undeva, pe parcurs, ne obișnuim cu percepțiile despre sine și le permitem să se așeze în opoziție cu darurile și oportunitățile noastre. Noi devenim propria noastră opoziție atunci când acceptăm următoarele: să procrastinăm, să ne mințim pe noi înșine, să ne comparăm cu ceilalți și să ne îndoim de noi înșine — pe scurt, orice lucru care stă în calea transformării noastre în cine am fost creați să fim.

Așadar, de ce este nevoie pentru ca tu să ajungi în punctul critic? De ce va fi nevoie pentru ca tu să te trezești din somn? Ce te va forța să-ți dai în cele din urmă seama că viața pe care o trăiești este cu mult sub potențialul tău dat de Dumnezeu? Aceasta este viața ta și trebuie să o trăiești ASTĂZI. Nu-ți poți permite să irosești nici măcar un minut în plus în care ești neîmplinit, nesatisfăcut și subutilizat. Chiar acum, și vreau să spun *chiar acum*, este momentul să profiți de visurile, obiectivele și viziunile pe care le-ai păstrat prea mult timp în inima ta.

Jordan Belfort, autorul cărții *The Wolf of Wall Street* (*Lupul de pe Wall Street**) și sursa de inspirație pentru

---

*Apărută sub acest titlu la Ed. Adantis, București, 2014 (n.red.)

filmul cu același nume, a spus: „Singurul lucru care stă între tine și obiectivul tău este povestea de rahat pe care ți-o tot spui singur în legătură cu motivul pentru care nu îl poți atinge.” Dar eu vreau să merg cu un pas mai departe. Scuzele sunt minciunile despre care te convingi pe tine însuși că sunt adevărate, pentru a evita să dovedești că ești demn de darul care ți s-a dat. Repetă împreună cu mine — „FĂRĂ SCUZE DE AICI ÎNAINTE.”

Când eram student la Universitatea de stat din Kent, specializarea mea era psihologia, dar în realitate eu mă specializam în scuze. Aveam un milion de scuze pentru faptul că nu puteam să merg la cursuri sau că nu îmi puteam plăti chiria. După facultate, am avut încă și mai multe scuze pentru faptul că rămâneam blocat în slujbe fără viitor și că nu îmi urmăream visul de a deveni comediant. Cu cât îmi spuneam mai des aceste minciuni, cu atât credeam mai mult că nu merit să îmi iau licența sau să mă aflu pe o scenă de comedie.

Apoi, într-o zi, îmi povesteam unui prieten de ce am abandonat școala, iar când am auzit cuvintele ieșindu-mi pe gură, mi-am dat seama că nu era vina școlii și nici vina părinților mei. La urma urmei, vina era a *mea*. Aveam tot ce îmi trebuia, dar la fiecare cotitură găseam un motiv să nu încep. Inventam blocaje pentru mine însumi, astfel încât să nu trebuiască să fiu responsabil pentru darul meu.

Dacă ești așa cum eram eu, trebuie să încetezi să te mai minți pe tine însuși cu scuze. Scuzele tale sunt tot atât de goale acum pe cât erau atunci când ai început să te folosești de ele prima dată. Eu vreau ca tu să înțelegi că darurile tale sunt oportunități și să adopți o convingere nouă: *tu ești un om de succes.*

Acum, înainte să sari peste secțiunea aceasta și să spui: „Steve, eu nu inventez scuze pentru viața mea”, așteaptă puțin. Oamenii care susțin că nu inventează scuze sunt de regulă cei mai vinovați de asta. Tu știi cine ești. Ai o personalitate de tip A și muncești din greu pentru cariera ta, dar ești de obicei cel care găsește o scuză pentru că a lipsit de la ziua de naștere a unui membru al familiei sau pentru că a amânat o întâlnire amoroasă pentru a treia oară. Succesul nu locuiește într-o zonă a vieții tale și este exclus din altă zonă. Dacă ai de gând să faci asta, trebuie să o faci până la capăt. Trebuie să fii dispus să-ți folosești darul pentru a-ți accepta oportunitățile și pentru a-ți schimba viața.

Când m-am apucat de comedie, mă feream să las oamenii să intre în viața mea. Încercam să scriu la fel ca ceilalți. Nu mi-am dezvoltat cu adevărat identitatea de actor de stand-up până nu mi-am alungat teama de a-mi deschide inima. Să-mi împărtășesc adevărul mi-a furnizat o grămadă de material suplimentar pentru glumele mele, incluzând aici și trecutul meu, relația cu părinții mei, relațiile mele eșuate și lucruri care mi se întâmplau la momentul respectiv. Primul lucru pe care a trebuit să-l fac pentru a mă dezvolta odată cu darul meu a fost acela de a învăța să fiu sincer.

Atunci când ești dispus să fii sincer, poți înfrunta direct adevărul, oricare ar fi acesta. Tot adevărul tău poate să fie negativ, dar și lucrul acesta se poate dovedi pozitiv. Dacă scoți la lumină lucrurile negative despre tine însuși, ai apoi șansa să devii mai bun. De aceea e foarte important ca atunci când ceva merge prost în relația sau în afacerea ta, prima întrebare pe care ți-o adresezi ție însuși să

fie: „Cu ce am greșit?” Tu ai ocazia să te schimbi sau să corectezi situația în orice clipă. Însă nu poți schimba o altă persoană. Dacă arăt cu degetul la toți ceilalți și ignor cele trei degete care arată spre mine, am renunțat la șansa mea de a crește, de a mă schimba și de a mă dezvolta. Dar în clipa în care devin atent la cele trei degete care arată înapoi spre mine, atunci și numai atunci mă voi dezvolta.

De prea multe ori te concentrezi pe argumentele negative înainte să iei măcar în considerare un argument pozitiv. Nici măcar nu te poți gândi la beneficiile urmării visului tău, pentru că ești prea ocupat să te concentrezi la scuzele de genul „dar dacă”, „ce s-ar putea întâmpla” și „de ce asta nu va merge în cazul meu”. Ești dispus să irosești ani întregi din viața ta îndepărtându-te de visurile tale în loc să alergi spre destinul tău.

BLESTEMUL COMPARAȚIEI

Unii dintre voi se tem să-și ia în primire darurile pentru că sunt prea ocupați să se compare cu altcineva. Dumnezeu te-a creat pe tine și felul în care tu faci ceea ce faci *exclusiv* pentru tine. Lumea nu are timp să interacționeze cu reprezentantul tău — ea are nevoie ca eul tău adevărat, *autentic*, să apară și să strălucească cu lumina sa.

Nu te împotmoli în gânduri de genul: „Păi, deja sunt prea mulți speakeri motivaționali pe lumea asta. Eu nu pot aduce nimic nou în acest domeniu.” Se poate să fie cincizeci de speakeri motivaționali în orașul tău, dar tu ești singurul care deține setul tău unic de experiențe,

greșeli, lecții, capcane și triumfuri ce pot să facă diferența între o persoană ducând o viață obișnuită și o persoană pe care o așteaptă un viitor extraordinar. Ai fi surprins de felul în care povestea ta personală despre cum ai plecat din orașelul tău și ai făcut un salt riscant în marele oraș poate avea un impact mai mare asupra cuiva decât ar putea să aibă vreodată o poveste spusă de, să zicem, Les Brown. Utilizează-ți energia pentru a-ți perfecționa propria activitate, nu pe cea a altuia.

„NU SUNT PREGĂTIT SĂ STAU LA MASA CELOR MARI”

Adeseori avem niște stereotipuri fixate în mintea noastră despre cine poate și nu poate să stea la Masa celor Mari pentru a lua decizii. Ne excludem pe noi înșine înainte ca jocul să înceapă, pentru că ne gândim că nu avem creșterea, educația sau experiența potrivite pentru a profita de o nouă oportunitate.

Când vine ziua în care trebuie să iei parte la o ședință care va schimba cursul organizației tale, nu-ți poți permite să pleci de la masă pentru că ai impresia că nu ai suficiente titluri academice în spatele numelui tău.

Nu-mi pasă de rasa ta, de sexul tău, de locul de unde vii sau de situația ta financiară. Dacă Dumnezeu îți dă ocazia să ieși în întâmpinarea unei oportunități, nu-ți pierde vremea spunând „Eu nu sunt demn de asta”! Încetează să-ți limitezi darul din cauză că nu vezi imaginea de ansamblu. Ai tot dreptul să stai la Masa celor Mari, la fel ca toți ceilalți. Pentru mult prea mult timp, Mesele celor Mari au fost dominate de aceleași tipuri de oameni

și de personalități. Ține fruntea sus, vorbește cu îndrăzneală despre ceea ce știi și adu valoarea care ar lipsi de la masă dacă tu ai rămâne tăcut. Profită de ocazia ta de a contribui cu ceva, prin talentele și aptitudinile tale unice.

Trebuie să fim conștienți de conversația pe care o purtăm cu noi înșine despre darurile și talentele noastre. Ce îți spui ție însuți când nu este nimeni altcineva prin preajmă? Care sunt conversațiile pe care le porți cu tine însuți în oglindă, în fiecare dimineață? Îți însuflețești visurile prin ceea ce îți spui sau repeți temerile și anxietățile altcuiva? Îți îmbogățești prima parte a zilei cu versete din Sfintele Scripturi, cu afirmații și cu citate pozitive sau arunci îndoiala și angoasa în sufletul tău?

Unii dintre noi am ascultat atât de mult timp aceeași placă demoralizantă în mintea noastră, încât nu știm cum să ne gândim și altfel la noi înșine.

„Nu sunt destul de inteligent ca să fac asta.”

„Nu voi fi niciodată la fel de bun ca mama mea (sau tatăl meu).”

„Asta e bine pentru tine, dar știu că nu va funcționa pentru cineva ca mine.”

„E prea greu să fac asta.”

„E prea târziu pentru mine să iau atitudine și să fac ceva.”

S-ar putea să te gândești că nu faci decât să porți aceste conversații demoralizante cu tine însuți, dar cu cât repeți mai mult aceste afirmații în mintea ta, cu atât aceste cuvinte devin ca o haină invizibilă a suferinței, pe care